

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám:

T/2913/15

Érkezett:

2007 JÚN 04.

Kapcsolódó módosító javaslat

Dr. Szili Katalin részére
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házsabály 102. § (1) bekezdése alapján a **rehabilitációs járadékról szóló T/2913.** számú törvényjavaslathoz - a **T/2913/41.** számon benyújtott módosító javaslathoz kapcsolódva - a következő

kapcsolódó módosító javaslatot

terjesztem elő:

„(2) A rehabilitációs járadéknak az (1) bekezdés szerint megállapított összegét **[50]** 30%-kal csökkenteni kell, ha kereső tevékenység folytatása esetén a rehabilitációs járadékban részesülő **[6]** 12 egymást követő hónapra vonatkozó – a személyi jövedelemadóval és a Tny. 13.§-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti járulékokkal csökkentett – keresetének, jövedelmének havi átlaga meghaladja a rokkantsági nyugdíj alapját képező havi átlagkereset összegének 80 százalékát, illetve annak a megállapítást követően a rendszeres nyugdíjemelés(ek) mértékével növelt összegét. Az e rendelkezés végrehajtásánál alapul vehető átlagkereset összegének meghatározásakor, amennyiben a járadékban részesülő személy átlagkeresete nem éri el az e rendelkezés végrehajtását megelőző év nemzetgazdasági átlagkeresetét, úgy ezt az összeget kell figyelembe venni.”

Indokolás

A módosítás a Fogyatékos Emberek Szövetségének Tanácsa javaslata alapján született. A megváltozott munkaképességű (fogyatékos) emberek életvitele a bekövetkezett tartós egészségkárosodás miatt költségesebb mint az egészségkárosodás nélkül élő embereké. Legtöbbször életük végéig gyógyszer, gyógyászati segédeszköz használatára szorulnak amelynek költsége – a térítési díjak figyelembe vételével is – negatívan befolyásolja reál jövedelmüket. Egységkárosodásuk következtében egyes háztartással, életvitellel összefüggő tevékenységeket maguk nem tudnak elvégezni, ezért fizető szolgáltatásokat kell igénybe venniük (nehezebb háztartással összefüggő munkák, stb.)

Növekedhetnek közlekedéssel, életvitellel kapcsolatos egyéb költségeik is, ugyanakkor éppen az egészségkárosodás miatt, a teljes körű rehabilitáció ellenére is valószínűsíthető teljesítő képességük csökkenése.

A jelenlegi rokkantsági nyugdíjak összege – amely lényegében a rehabilitációs járadék nettó összegével azonos – a nyugdíj megállapításra vonatkozó szabályok alkalmazásával számításaik szerint átlagosan a korábbi átlagjövedelem mintegy 62-65 %-át jelenti, összecszerülésében a rokkantsági nyugdíjak átlaga kevesebb mint 60 ezer forint.

Ez mintegy 50 %-a a nemzetgazdasági nettó átlagjövedelemnek.

Ezek a számok azt jelzik, hogy a rokkantsági nyugdíjasok mélyen a társadalmi átlag alatti jövedelemből élnek - amely a rehabilitációs járadék és a rokkantsági nyugdíj lényegében azonos összegére tekintettel a rehabilitációs járadékból élőkre is vonatkozik. Amennyiben ösztönözni akarjuk az érintetteket a rehabilitációban történő aktív közreműködésre, akkor ezt jövedelmi szempontból is érzékelhetővé kell tenni.

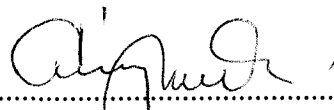
A rehabilitáció véleményük szerint akkor tekinthető sikeresnek, ha a rehabilitációban részesülő személy folyamatosan legalább egy éven (12 hó) keresztül megfelelő jövedelmet képes elérni, amely igazodik az egyén által korábban elért jövedelem valorizált összegéhez, de nem kevesebb mint a nemzetgazdasági átlag jövedelem.

Fentiek alapján a jövedelemkorlát alkalmazásánál az egyén által az egészségkárosodás bekövetkezése előtt elért valorizált jövedelmének alapul vételét – de a társadalmi felzárkóztatás megvalósítása érdekében amennyiben a korábbi valorizált átlagjövedelme nem érné el a megelőző év nemzetgazdasági átlagjövedelmét, akkor ennek alapul vételét - tartják elfogadhatónak.

Az általuk javasolt megoldás biztosítaná az egyén számára az egészségkárosodás miatti költségesebb életvitel többletköltségeinek kompenzálását, legalább a társadalmi átlagjövedelmet, továbbá a rehabilitációban való részvételre ösztönzést, hiszen a rehabilitáció érdekében az egyénnek több egyéni erőfeszítést kell tennie mint a passzív ellátásban részesülő személynek.

Az általuk javasolt módosítás a társadalmi kohéziót is erősíti, hiszen megállítja a leszakadási folyamatot és elindítja a megváltozott munkaképességű emberek társadalmi átlaghoz történő felzárkóztatását, de biztosítja a rehabilitációs eljárás során a fokozatosság érvényesülését is, hiszen a jövedelem korlátot csak a rehabilitációs eljárás második évétől vezeti be, ami segíti az új helyzethez való fokozatos alkalmazkodást.

Budapest, 2007. június 2.

.....
Dr. Csáky András
MDF